

Završni dio Vazmenog bdjenja je euharistijska služba. U vazmenoj noći pod posvećenim prilikama kruha i vina primamo najstvarniju prisutnost uskrslog Krista i njegova Duha. Euharistija je vrhunac kršćanskoga slavlja i očituje pravo značenje Kristova i našeg Vazma: s Kristom ćemo prijeći iz smrti u život!
vlč. Damir Ocvirk

2. Svetica, Blagovijest, Navještenje Gospodinovo

Četvrtak, 25. 3. u suslavlju s više svećenika župnik Pejo Ivkić u propovijedi je podsjetio na riječi evanđelista: „Žrtve i prinosi ne mile ti se..došli smo vršiti volju tvoju...“. Ovdje smo i pokušavamo spoznati ono što se danas dogodilo dolaskom Krista u krilo Marijino. Marija čeka, bila je spremna na anđelovu objavu. Marija prihvaća ono što od traži od nje Bog, puna je milosti i svetosti. Ona je bila taj zlatni kavez vrha napunjen milosti. Ona je slušala i bila je blagoslovljena. Našla je milost u Bogu. I mi smo pozvani tražiti i slušati i naći milost. Prepoznati sebe. Izgraditi sebe. Pod Marije i dopustiti anđelu da nam govori. Marija je bila milosti puna, s punim pouzdanjem predajmo se Njenoj zaštiti. Nju je Bog postavio na prijestolje. Prihvatimo slušanje Boga, sve što nam daje i može dati. Zato želimo biti Marijo tvoji, i s tobom biti Božji. Marija je šutjela i s nekoliko riječi prihvatila Božju volju. Prihvatimo Mariju i postanimo Gospodinovi.: „Neka mi bude po riječi tvojoj“ Marija je to činila, pokazuje nam put i poziva nas.

OBAVIJESTI:

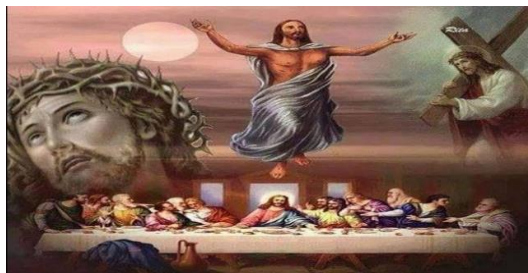
1. Utorak, 30. 3.- spominjemo se bule pape Pia II. našem svetištu (562 godine). U godini 500. obljetnice razaranja svetišta, Godini sv. Josipa i 450. godišnjici pogibije Frankopana. Sastavni dio listića je Frankopanska priča-pjesma za kneza modruškog Tomislava Beronića. Hvala Tomislavu Beroniću na prihvaćenom izazovu pisanja priče.

2. Obredi Velikog tjedna: u Oštarijama: Veliki četvrtak 20,00 sati
Veliki petak u 17,00 sati
Velika subota u 22,00 sata

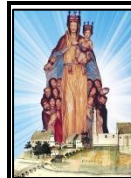
3. VOJNOVAC utorkom u 16,00 sati pobožnosti sv. Anti

4. Nedjelja, 4. 4. Uskrs

Dođi, Isuse! Trebamo te.
Tvoje uskrsnuće stvarnost
je bez završetka. Tvoje
uskrsnuće jedina je
stabilna točka u svemiru.

Župni ured Oštarije

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-638-001 • 098-245-587 • gospaodcudes@gmail.com

28. ožujka 2021. • Cvjetnica • God. XII. • br.13 (550)

500

Muka Gospodina našega Isusa Krista

A o šestoj uri tama nastaje po svoj zemlji - sve do ure devete. O devetoj uri povika Isus iza glasa: »Eloi, Eloi lama sabahtani?« To znači: »Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?« Neki od nazočnih čuvši to govorahu: »Gle, Iliju zove.« A jedan otrča, natopi spužvu octom, natakne na trsku i pruži mu piti govoreći: »Pustite da vidimo hoće li doći Ilija da ga skine.« A Isus zavapi

jakim glasom i izdahnu. I zavjesa se hramska razdrije nadvoje, odozgor dodolje. A kad satnik koji stajao njemu nasuprot vidje da tako izdahnu, reče: »Zaista, ovaj čovjek bijaše Sin Božji!« Izdaleka promatrahu i neke žene: među njima Marija Magdalena i Marija, majka Jakova Mlađega i Josipa, i Saloma - te su ga pratile kad bijaše u Galileji i posluživale mu - i mnoge druge koje uzidoše s njim u Jeruzalem. A uvečer, budući da je bila Priprava, to jest predvečerje subote, dođe Josip iz Arimateje, ugledan vijećnik, koji također iščekivaše kraljevstvo Božje: odvaži se, uđe k Pilatu i zaista tijelo Isusovo. Pilat se začudi da je već umro pa dozva satnika i upita ga je li odavna umro. Kad sazna od satnika, darova Josipu tijelo. Josip kupi platno, skine tijelo i zavije ga u platno te položi u grob, koji bijaše izduben iz stijene. I dokotrlja kamen na grobna vrata. A Marija Magdalena i Marija Josipova promatrahu kamo ga polažu. Riječ Gospodnja (Mk 14, 1-15,47)

Cvjetnica

„U potresnoj Nedjelji Muke Gospodnje potrebno je samo oslušivati i slušati srcem. Prijetvornost ljudskih odobravanja, u rasponu od pohvalnih klicanja do mržnje i opće osude, znak je slabosti i bolesti naroda, u kojem se mnogima može zamračiti um, preplašiti ih da se daju potkupiti, ucijeniti, uvjetovati, prolazno pretpostaviti vječnome i Božjem. Vječno upozorenje o možebitnoj vrijednosti ljudskih sudova! U nama se miješaju slabosti Petra, san slabosti i nepostojanosti Getsemanija, Judini pogrešni izračuni. Boga koji nas je izbavio iz vlasti tame, sile Tmine u svom kratkom trenutku užasne vlasti žele uništiti, štoviše napakostiti, zla učiniti. Rušilačka sila pakla razara čovjeka i sve plemenito, Božje, u njemu. Bolno će toliko puta tijekom povijesti odjeknuti usred strahote križa, stvarnost izrugivanja i pljuvanja, od kockanja s neupitnim vrednotama do vrijeđanja usred nerazumijevanja logike Božje velike ljubavi. Tek suočeni s potresnošću sudbine Božje na

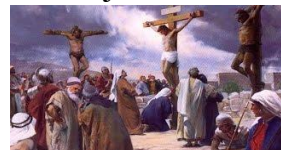
drvu križa, kad dopustimo da nas uistinu mijenja, ispovijedamo riječima i životom: "Da, Isus je Bog, vjerni kralj koji vlada sa svog prijestolja – križa, a mi smo Njegovi vjerni učenici koji iako drhte zbog najavljenih „oplijenjenosti“, priznaju Krista svakim svojim prignućem bića i srca“ „Zvonimir Badurina Dudić (2015.), Milost novog života: korizmene meditacije, "Josip Turčinović" d.o.o. Pazin.

Obredi Velikoga tjedna

Veliki četvrtak: Toga se dana Crkva spominje niza otajstvenih događaja neposredno pred Isusovu muku. U Misi večere Gospodnje slavimo Kristovu posljednju večeru, kada je u oprostajnoj večeri ustanovio sakramente Euharistije i Svetoga reda.

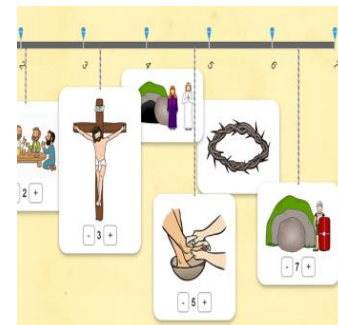
Euharistiju toga dana slavimo spominjući se svega što je Isus za nas učinio, za nas je živio, umro i uskrsnuo. Posebnost slavlja sastoji se u tome što za vrijeme pjevanja Slave zvone sva zvana u crkvi, a nakon Slave više ne zvoniti, niti orgulje ne sviraju do Slave u Vazmenom bdijenju. Time se želi naglasiti ozbiljnost i drama Kristove muke i njegove smrti. U nekim zajednicama održao se običaj pranja nogu. Ovom slikovitom gestom svećenik ponavlja ono što je Isus učinio svojim učenicima. Gospodin se ponizio kao sluga, te je na početku svoga oproštaja s učenicima ostavio djelo neizmjerene poniznosti i ljubavi. Čim završi Sveta misa, svečano se prenose posvećene hostije, dakle Tijelo Kristovo, u posebno svetohranište za taj dan priređeno. Hostije se čuvaju za pričest na Veliki petak, budući da se na taj dan ne slavi Sveta misa. Kada se posvećene hostije u ciboriju pohrane u predviđeno svetohranište, vjernici se klanjaju u tišini pred tajnom Presvete euharistije. Nakon kraćeg klanjanja s oltara se otklanja oltarnik i svi ukrasi, te oltar ostaje prazan i "gol". Oltar predstavlja Krista. Kao što je Krist bio na Kalvariji sramotno svučen, tako se u spomen na taj događaj raskiđuje oltar.

Veliki petak: Obredima Velikog petka spominjemo se Kristove muke. Pratimo Krista na njegovu putu poniženja, trpljenja, patnje i smrti. Pokora, post, žalost i ozbiljnost daju pečat tome danu. Toga dana Crkva ne slavi euharistiju. Obredi Velikog petka podijeljeni su u tri dijela: služba riječi, klanjanje križu i sveta pričest. Na početku svi obavljaju pokajnički čin u šutnji, klečeći, a svećenici se prostiru u najdubljoj poniznosti pred oltar. Tada priznajemo Bogu sve svoje osobne grijehе, ali i grijehе čitavoga svijeta zbog kojih je Krist podnio muku i smrt na križu. Priznavajući grijehе, izražavamo svoju spremnost na žrtvu pokajnicu, ali i duboku i čvrstu nadu koju crpimo iz Božje riječi. Zato nakon zborne molitve i čitanja biblijskih tekstova sluša se izvještaj o mucima Isusa Krista kako ju je zapisao evanđelista

Ivan. Nakon homilije u kojoj se objašnjava smisao Kristove žrtve i smrti na križu za naše spasenje, slijedi sveopća molitva. U toj molitvi zajedno s čitavom Crkvom, moli se za sve potrebe svijeta i Crkve, osobito za one koji svojim trpljenjem nastavljaju Isusovu muku i za one koji još ne poznaju neizrecivu Božju ljubav, koju nam je Otac posvjedočio u svome Sinu koji je došao svojom smrću i uskrsnućem spasiti čitav svijet. Nakon službe riječi slijedi klanjanje križu. Svećenik razotkriva i pokazuje križ, sredstvo mučenja i smrti. Poslušnošću i predanjem u Očevu volju Isus to sredstvo preobražava u sredstvo našega spasenja. Križ, dakle, postaje simbolom spasenja, života i nade. Iskazujemo poklon križu. Bogoslužje Velikog petka završava pričesću. Pozvani smo sjediti se s Kristom blaguj ući euharistijski kruh, posvećen na misi Velikog četvrtka. Toga se dana bolje razumije da blagovanje Kristova tijela u svetoj pričesti znači uzeti udjela u njegovoj žrtvi, prihvatiti trpljenje iz ljubavi prema braći i sestrama, te tako s Kristom širiti život u svijetu. Obredi muke Gospodnje završavaju molitvom nad narodom, a nakon toga vjernici u tišini, bez pjesme, napuštaju crkvu.

Velika subota: Staroga zavjeta u toj je noći slavio svoj izlazak iz egipatskog ropstva, a mi kršćani slavimo Kristov izlazak iz grobne tmine u novi život - slavimo njegovo uskrsnuće. Vazmeno bdjenje raspoređeno je u četiri dijela: služba svijetla, služba riječi, krsna služba i euharistijska služba. Na početku službe svijetla svećenik blagoslivlja vatru. Na toj vatri zapalit će se uskrsna svijeća - simbol uskrsloga Krista.

Upaljena uskrsna svijeća, zatim se unosi u mračnu crkvu i na njoj se pale svijeće nazočnih vjernika. Uz povik Svjetlo Kristovo crkva se polako osvjetljuje, dok ne bude potpuno osvjetljena. Kada se upale sva svjetla, a svećenik u pratnji poslužitelja stigne do oltara, svečano se pjeva Hvalospjev uskrsnoj svijeći - radosna pohvala uskrsnoj svijeći, koja nas poziva da kličemo od radosti jer je Kristovo svjetlo pobije dilo snage mraka i donijelo život. U službi riječi najprije slijede čitanja iz Starog zavjeta koja nas sjećaju na velika djela koja je Bog kroz povijest učinio za svoj Izabrani narod, no prije svega naglašavaju veliku istinu da smo od Boga i da bez njega ne možemo postojati. Nakon svečane himne Slave slijede novozavjetna čitanja, Poslanica i Evanđelje, koje donosi radosnu vijest o Kristovoj pobjedi za sve ljude. Na početku krsne službe blagoslivlja se krsna voda, uz molitvu litanija svih svetih i blagoslovnu molitvu. Nakon toga slijedi obnova krsnih obećanja i sam čin krštenja onih koji su se kroz razdoblje katekumenata pripremali za sakramente inicijacije.